

Bevezetés a programozásba

10. Előadás Rekordok (folyt.)

Struct

```
#include<iostream>
using namespace std;
struct Rac {
    int sz, ne;
};
void rac hozzaad( Rac& r1, Rac r2 ) {
    r1.sz = r1.sz * r2.ne + r2.sz * r1.ne;
    r1.ne = r1.ne * r2.ne;
int main() {
    Rac r1 = \{ 3, 6 \};
    Rac r2 = \{ 5, 6 \};
    rac hozzaad( r1, r2 );
    // r1.sz == 48; r1.ne == 36; r2.sz == 5; r2.ne == 6;
    return 0;
```

Struct

```
#include<iostream>
using namespace std;
struct Rac {
    int sz, ne;
};
Rac rac osszead( Rac r1, Rac r2 ) {
    r1.sz = r1.sz * r2.ne + r2.sz * r1.ne;
    r1.ne = r1.ne * r2.ne;
    return r1;
int main() {
    Rac r1 = \{ 3, 6 \};
    Rac r2 = \{ 5, 6 \};
    Rac r3;
    r3 = rac osszead(r1, r2); // r3.sz == 48; r3.ne == 36;
    return 0;
```

Hiba: Ismeretlen művelet

```
#include<iostream>
using namespace std;
struct Rac {
    int sz, ne;
};
int main() {
    Rac r1 = \{ 3, 6 \};
    Rac r2 = \{ 5, 6 \};
    Rac r3;
    r3 = r1 + r2;
    return 0;
```

Operátor

 Két azonos struct típusú változó egymásnak értékül adható, de sok más művelet (pl. az egyenlőség vizsgálat) már nem működik

error: no match for 'operator+' in 'r1 + r2'

- Ha szükségünk van erre az operátorra, akkor meg kell írni
- Az operátorok valójában speciális nevű és használatú függvények, amelyeket ki lehet terjeszteni új típusokra

Operátor előtt

```
#include<iostream>
using namespace std;
struct Rac {
    int sz, ne;
};
Rac rac osszead( Rac r1, Rac r2 ) {
    r1.sz = r1.sz * r2.ne + r2.sz * r1.ne;
    r1.ne = r1.ne * r2.ne;
    return r1;
int main() {
    Rac r1 = \{ 3, 6 \};
    Rac r2 = \{ 5, 6 \};
    Rac r3;
    r3 = rac osszead(r1, r2); // r3.sz == 48; r3.ne == 36;
    return 0;
```

Operátor túlterheléssel

```
#include<iostream>
using namespace std;
struct Rac {
    int sz, ne;
};
Rac operator+ ( Rac r1, Rac r2 ) {
    r1.sz = r1.sz * r2.ne + r2.sz * r1.ne;
    r1.ne = r1.ne * r2.ne;
    return r1;
int main() {
    Rac r1 = \{ 3, 6 \};
    Rac r2 = \{ 5, 6 \};
    Rac r3;
    r3 = r1 + r2; // r3.sz == 48; r3.ne == 36;
    return 0;
```

Operátorok

Megvalósítható operátorok:

```
@A alakú: + - * & ! ~ ++ --
operator@(A) {..}
A@ alakú: ++ --
operator@(A, int) {..}
A@B alakú: + - * / % ^ & | ,
< > == != <= >= << >> && ||
operator@(A,B) {..}
```

- Az operátorok szerepét illik a nevükhöz és a szokásos jelentésükhöz igazodva használni!
- Alaptípusokra nem bírálhatjuk felül az operátort

Operátorok

- Ami nem volt közte: értékadás valamint értékadó összetett műveletek (pl.: =, +=, -=, %=, ...)
- Néhány jellegzetes, gyakori operátorhasználat:
 - ostream& operator<< (ostream& ki, T t)</pre>
 - istream& operator>> (istream& be, T& t)

```
istream& operator>> ( istream& be, pont& p ) {
    be >> p.x >> p.y;
    return be;
}
...
pont a, b;
cin >> a >> b;
```

Operátorok: visszatérési típus

```
void operator>> ( istream& be, pont& p ) {
    be >> p.x >> p.y;
}
...
pont a, b;
cin >> a >> b;
// hiba!

(cin >> a) >> b;
>> b;
//?!
```

Operátorok készítése

- Ha olyan típust készítünk, amelyre természetes módon értelmezhetőek az operátorok (pl. racionális szám), valósítsuk meg! (természetesen minden más függvény mellett)
 - Ezzel a típusunk és a műveleteink egységet alkothatnak
 - A kód olvashatósága javul
 - A típus újrafelhasználhatóvá válik, más feladat megoldására változtatás nélkül átvihető
 - Csökken a kísértés, hogy a mezőket közvetlenül megváltoztassuk, ezzel esetleg inkonzisztens állapotot létrehozva

- A **struct** mezőinek változása viszonylag gyakori esemény és az a cél, hogy ennek a hatása minimális legyen
- Azért minden olyan függvényben, amelynek a paraméterei egy struct mezői közül kerülnek ki, ne külön vegyük át a mezőket, hanem egyben a teljes rekordot
 - Ezzel a szignatúra egyszerűsödik, de feladjuk azt a lehetőséget, hogy struct nélkül is használható legyen a függvény. Ez utóbbi viszont csak jól behatárolható helyzetekben lehet fontos, ritkán merül fel (pl. scriptnyelvek) és akkor is orvosolható

```
#include<iostream>
using namespace std;
struct pont {
    double x, y;
};
double tav( pont a, pont b ) {
    return sqrt((a.x-b.x)*(a.x-b.x) + (a.y-b.y)*(a.y-b.y));
int main() {
    pont a = \{ 1.0, 1.0 \};
    pont b = \{ 0.0, 0.0 \};
    cout << tav( a, b );</pre>
    return 0;
```

Rekord és függvényei

```
struct pont {
    double x, y;
};
double tav( pont a, pont b ) {
    return sqrt((a.x-b.x)*(a.x-b.x) + (a.y-b.y)*(a.y-b.y));
pont legtavolabbi( pont a, vector<pont> v ) {
    pont b = v[0];
    double max = tav(a, b);
    for( int i=1; i<v.size(); i++ ) {
    if( tav(a, v[i]) > max ) {
        b = v[i]:
        max = tav(a, b);
    return b;
```

Rekord és függvényei

```
struct pont {
    double x, y, z;
};
double tav( pont a, pont b ) {
    return sqrt((a.x-b.x)*(a.x-b.x) + (a.y-b.y)*(a.y-b.y) + (a.z-b.z)*(a.z-b.z)
b.z) );
pont legtavolabbi( pont a, vector<pont> v ) {
    pont b = v[0];
    double max = tav(a, b);
    for( int i=1; i<v.size(); i++ ) {
    if( tav(a, v[i]) > max ) {
        b = v[i]:
        max = tav(a, b);
    return b;
```

Rekord és függvényei

```
struct pont {
    double x, y, z;
};
double tav( pont a, pont b ) {
    return sqrt((a.x-b.x)*(a.x-b.x) + (a.y-b.y)*(a.y-b.y) + (a.z-b.z)*(a.z-b.z)
b.z) );
pont legtavolabbi( pont a, vector<pont> v ) {
    pont b = v[0];
    double max = tav(a, b);
    for( int i=1; i<v.size(); i++ ) {
    if( tav(a, v[i]) > max ) {
        b = v[i]:
        max = tav(a, b);
    return b;
```

absztrakciós határ

- Az előző példában egy teljes függvényben megspóroltuk a változtatási kényszert
- Előnyök:
 - Kevesebbet kell gépelni, ha változás van
 - Ez nem csak időbeli megtakarítás, de biztonságot is ad: ha nem kell átírni, akkor nincs mit elfelejteni
 - A kód jobban tükrözi a célt
 - Körvonalazódik a típus és a típus műveleteinek a kapcsolata
 - Vannak függvények, amelyek "belelátnak", és vannak, amelyek a "belelátó függvények"-et használják

- Absztrakció: egy entitás tulajdonságainak olyan szűkítése, amely egy adott szempont szerint csak a fontosakat tartja meg
- A struct mezőit tehát a felhasználás szabja meg
- Az entitások "fontos" tulajdonságai azok, amelyek alapján a feladat szempontjai szerint leírhatóak, egymástól megkülönböztethetőek az egyes objektumok
 - Tipikus példa a jó kitöltendő űrlap

- A struct akkor jó, ha
 - A neve és a szerepe jól illeszkedik egymáshoz
 - A szerepe és a mezői között fennáll a kölcsönös szükségesség
 - Csak a "fontos" adatok vannak a mezők között (nem kerül vele irreleváns (pl. ciklusváltozó) vagy mindenhol egyforma adat)
 - Minden "fontos" adat benne van
 - A mezők által meghatározott szerep és a felhasználás harmonikus
 - Minden mezőt felhasznál a feladat megoldása

Tervezési kérdések: gyakorlatban

- A feladat megértése után a lehetséges megoldásokhoz szükséges adatokat írjuk a mezőkbe
- Elkészítjük a szükséges műveleteket, ilyenkor a main()-ben csak teszteljük ezek helyességét
- Végül a már egyszerűen leírható feladatot implementáljuk a main()-ben
- Fontos, hogy folyamatosan, akár két-három programsoronként győződjünk meg az eddigiek működőképességéről

Tagfüggvények

- A string s változó hosszát az s.length() függvénnyel kérjük le
 - biztos, hogy függvény: meg lehet hívni, és () van a végén
 - biztos, hogy mező: a változó után '.' -al elválasztva van írva
- Igazából mindkettő: tagfüggvény
- A legfontosabb tulajdonságai a tagfüggvénynek:
 - mindig egy struct típusú változóra hívjuk meg
 - ezt a változót a tagfüggvény implicit paraméterként megkapja (a paraméterlistájában nem fog szerepelni)
 - a **struct** típus mezőneveit, mint önálló változókat használhatja

Külső függvényként

```
#include<iostream>
using namespace std;
struct koord {
    double x, y;
};
koord olvas( istream& be ) {
    koord a:
    be >> a.x >> a.y;
    return a;
int main() {
    koord a;
    a = olvas( cin );
    cout << a.x << "," << a.y << endl;</pre>
    return 0;
```

Tagfüggvényként

```
#include<iostream>
using namespace std;
struct koord {
    double x, y;
    void olvas( istream& be ) {
         be >> x >> y;
};
int main() {
    koord a;
    a.olvas( cin );
    cout << a.x << "," << a.y << endl;</pre>
    return 0;
```

Tagfüggvények

- Az igazán szép megoldások mindent amit lehet tagfüggvényként adnak meg
 - Néhány dolgot nem érdemes tagfüggvényként megadni, tipikusan az operator<<(T), amit ugyan el lehet készíteni, de ilyenkor külön össze kell hangolni a tagfüggvényt a rekorddal: friend kulcsszó (Ez most nem képezi részét a törzsanyagnak)
- Minden más esetben a tagfüggvény a jobb

= operátor tagfüggvény

- A kimaradt operátorok is megvalósíthatóak, de kizárólag tagfüggvényként
- Tehát ha értékadást szeretnél a típusodhoz, tagfüggvényként kell leírnod

= operátor szintaxisa

```
#include<iostream>
using namespace std;
struct koord {
    double x, y;
    void operator= ( koord masik ){
        x = masik.x;
        y = masik.y;
int main() {
    koord a, b;
    b = a;
    return 0;
```

= operátor használata

```
#include<iostream>
using namespace std;
struct koord {
    double x, y;
    void operator= ( koord masik ){
        x = masik.x;
        y = masik.y;
int main() {
    koord a, b, c;
    c = b = a; // hiba
    return 0;
```

= operátor használata

```
#include<iostream>
using namespace std;
struct koord {
    double x, y;
    koord operator= ( koord masik ){
        x = masik.x:
         y = masik.y;
         return *this;
int main() {
    koord a, b, c;
    c = b = a;
    return 0;
```

A *this jelentése: az az objektum, amelyen a tagfüggvényt meghívtuk.

Az összes értékadó tagfüggvény végén fontos

Speciális tagfüggvények

 Három speciális tagfüggvényt nézünk, mindben közös, hogy a nevük megegyezik a típus nevével

```
struct S {
```

- S(paraméterek): konstruktor, minden változó deklarációnál lefut
 - így működik pl.: az ofstream f ("a.txt");
- ~S(): destruktor, a változó élettartamának végén fut le
- S(const S& m): másolókonstruktor, inicializáláskor ez hívódik meg, és nem az értékadás

}

- Ezek nem kötelezőek a kettesért, de roppant hasznosak.
 - Például kezdeti érték problémákat jól lehet kezelni

Láthatósági szabályok

- A **struct**-on belül lehetséges az egyes mezők vagy tagfüggvények láthatóságának módosítása
- Láthatósági módosítók:
 - public: mindenki mindent lát
 - ez az alapértelmezett **struct** esetén
 - private: ezeket a dolgokat csak a tagfüggvények láthatják
- A módosítók a rekord végéig vagy a következő módosítóig hatnak
- Ezekkel megelőzhető, hogy a program kritikus részéről inkonzisztens állapot jöjjön létre

A private mezők csak tagfüggvényekből

érhetőek el

```
#include<iostream>
using namespace std;
struct koord {
private:
   double x, y;
public:
    void olvas( istream& be ) {
        be \gg x \gg y;
int main() {
    koord a;
    a.olvas( cin );
    cout << a.x << "," << a.y << endl;  // hiba</pre>
    return 0;
```

Láthatóság szabályozása

- "Átlátszatlan típus" fogalma: a típus reprezentációja nem ismert vagy nem használható közvetlenül, kizárólag a tagfüggvényeken keresztül lehet a típust használni
- Megvalósítás: minden mező private, (minden) tagfüggvény public
- Az absztrakciós határ beleírása ez a forráskódba, akinek nem dolga, ne foglalkozzon a reprezentációval
- Ennek a technikának az előnyeit főleg a csoportos programozásnál élvezhetjük

Kitekintés

- A struct fogalma, a műveletek és a láthatóság módosítása együtt messzire vezet
 - Az objektumorientált programozás előszobája
- Adat absztrakció: a feladat megoldását absztrakt fogalmakkal is fel lehet írni, ha megvan a kapocs az absztrakt fogalmak és az implementáció között
 - Az absztrakt fogalmak a rekordok
 - A kapocs a megvalósított függvények

Összefoglalás

- A **struct** arra való, hogy adatokat összefogva új típust hozzunk létre
- A típusunkhoz műveleteket készítünk
 - függvényekkel, amelyek paraméterként vagy visszatérési típusként használják
 - operátorokkal
 - tagfüggvényekkel
- A láthatóság szabályozásával esetleg kikényszeríthetjük, hogy a típust kizárólag a műveleteivel használják